

درگذشت پیشکسوت موسیقی نواحی ترکمن

رحیم خیوه‌لی از استادان هنر بخشی گری ترکمن های ایران پنجشنبه سوم مهر ماه بر اثر سکته قلبی دار فانی

راوداع گفت. هوشنگ جاوید از پژوهشگران موسیقی نواحی ایران با اعلام خبر درگذشت رحیم خیوه‌لی گفت: «شور یختانه در این بحران کرونایی و سکوئی که بر جامعه هنر تحمیل شده است یکی دیگر از استادان هنر بخشی گری ترکمن های ایران روانشاد خلیفه رحیم خیوه‌لی نیز روز پنجشنبه سوم مهر ماه در اثر سکته قلبی دار فانی را وداع گفت. این استاد گرانقدر موسیقی نواحی ایران یک شب قبل از درگذشت در یکی محافل موسیقایی که در منطقه آق قلا برگزار شده بود بر نامه ای را نیز اجرا کرده بود که به نوعی آخرین اجرای او محسوب می شد. این هنرمند موسیقی سنتی ترکمنی از چهره های مطرح خوانندگی و نوازندگی دوتار و شادی بخش محافل عمومی و جشن های محلی در منطقه ترکمن صحرا بود. قطعا در گذشت استاد خیوه‌لی یک ضایعه سنگین برای جامعه موسیقی ترکمن است. چرا که او از استادان و هنرمندان شاخص این عرصه محسوب می شد که با فقدانش بخش زیادی از حافظه موسیقایی منطقه ترکمن نیز از وجودش بی بهره می شود.»

انتشار گفتگوی علی رهبری بنیاد کارایان

علی رهبری، مدیر هنری و رهبر اسبق ارکستر سمفونیک تهران بر اساس برنامه ریزی های انجام گرفته اسفند ماه سال جاری به همراه ایوو پوگورلیچ یکی از معتبر ترین نوازنده های پیانو، کنسرتی را در کشور چین برگزار می کند. در این کنسرت قطعاتی از شوپن و کورساکف پیش روی مخاطبان قرار می گیرد. ضمن بنیاد هربرت فون کارایان در زالسبورگ مصاحبه ای را با علی رهبری در مورد چگونگی آشنایی و همراهی اش با آقای کارایان انجام داده که این مصاحبه به تازگی در دسترس مخاطبان قرار گرفته است. اساس گفتگو نیز بر پایه ایده ای بوده که این بنیاد مصاحبه هایی را با کارگردانان، سولیست ها، نوازنده های ارکسترها و کمپانی های تولید موسیقی انجام داده که علی رهبری نیز در این پروژه حضور داشته است. چرا که، رهبری تهدا ستیار هربرت فون کارایان بوده است که در زمان کسالت او برای برنامه در فستیوال سالزبورگ در سال ۱۹۸۰ توسط این رهبر بزرگ به عنوان رهبر زروو جانشین انتخاب شده است.

پرویز پرستویی راوی علمدار

پرویز پرستویی تهیه کننده موسیقی- نمایش «علمدار» روایتگر اجرای شب پایانی این اثر خواهد شد. به گزارش

روابط عمومی و امور بین الملل بنیاد رودکی، پرویز پرستویی علاوه بر تهیه کنندگی موسیقی- نمایش «علمدار» سه شنبه ۶ مهر ماه روایتگر افتخاری آخرین شب اجرای این اثر است که در سوگ و رثای سردار آب و ادب حضرت عباس (ع) اجرا می شود. «علمدار» به کارگردانی حسین پارسایی، آهنگسازی پوریا خادم با همراهی ارکستر سمفونیک تهران و گروه آوازی و خوانندگی پوریا اخوان از طریق اپلیکیشن رویکابه آدرس rubika.ir: تالار وحدت قابل مشاهده است. دیگر عوامل این پروژه عبارتند از نویسنده: محمدرضا کوهستانی، طراح حرکت: علی براتی، طراح نور: مرتضی نجفی، طراحان صدا: سروش محمدی و نوید شیخ، ویدئو آرت: پژمان زهاب با همکاری مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، موسیقی- نمایش «علمدار» همچنین با حضور و همکاری افتخاری هنرمندانی چون داریوش ارجمند، حسین پاکدل، مهدی سلطانی، فرهاد قائمیان، هادی حجازی فرو با مشارکت بنیاد فرهنگی و هنری رودکی و موسسه خادمین علی ابن ابیطالب (ع) با اهداف خیرخواهانه اول تاشمهر ماه با تماشاگران محدود و با رعایت پروتکل های بهداشتی و به صورت آنلاین ساعت ۲۱ در تالار وحدت اجرا شد و کلیه درآمدهای این برنامه صرف امور خیریه در مناطق محروم کشور به ویژه سیستان و بلوچستان خواهد شد.

پس از یکسال و هشت ماه که از تعطیلی ارکستر ملی می گذرد و رهبر ارکستر بر نامه مدون هفتگی و ماهانه و سالانه ای در این مدت نداشته است حالا چشمان به نمایش یک بر نامه مناسبتی ضبط شده برای همدردی با مردم لبنان روشن می شود

که به آن دچاریم؛ هیچ چیزی در جای درست خویش قرار ندارد و کسانی در رأس امور هنری هستند که به اشتباه در این جایگاه قرار گرفته اند. ساخت آثار سفارشی مساله جدیدی نیست و همواره آثار مناسبتی با مبالغه هفتگی در کشورمان ساخته شده و می شود اما در زمان تعطیلی ارکستر ملی و نبود ارکستر با جمع کردن یکسری نوازنده و جازدن آتیاه به نام ارکستر ملی کشورمان در حقیقت آن زوال حقیقی اخلاق، مدیریت و هنر و سیاست را به نمایش گذاشته اند که عنوان همدردی را با خود یدک می کنند. اگر چه می توان در برابر سایر کشورها، مجامع و اشخاص ناوارد سیاسی دیگر کشورها پز هنری داد اما نمی توان اهالی موسیقی را فریب داد. چرا که مدت هاست تا کارآمدی مدیران دولتی به آنها اثبات شده است و دیگر از ارکسترهای ملی و سمفونیک تهران چیزی باقی نمانده. هر چند مدیران دولت دوازدهم مجبور هستند تا انتخابات سال آینده به سر پا نگاه داشتن ارکسترها تظاهر کنند اما همگان می دانند که چنین نیست و این شوها حقیقتی ندارند ولیکن برای مدیرعامل بنیاد رودکی فرصتی حقیقی هستند برای افزایش دوستی های سیاسی تادرا آینده نزدیک، پس از اتمام کار دولت فعلی، با این رزومه همچنان بتواند در جایی صاحب پستی دولتی شود. اکنون ارکسترها به بازپجهای در دستان مدیریت آن تبدیل شده اند که آنچه در نگاه و هدف و اولویت و جایگاهی ندارد موسیقی است و پس.

دولتی کشورمان که نشان از نگاه موقت و گذران و بی برنامه در نگاه مدیریت فعلی ارکسترها یعنی مدیرعامل بنیاد رودکی دارد و مدام ضعف و ناکارآمدی مدیریت را به رخ می کشد! به این تکه خبر دقت کنید که علت تهیه قطعه «بی تابسی بلقیس» برای همدردی با مردم لبنان در آن عیان است. و پس از رونمایی از سردیس سردار شهید حاج قاسم سلیمانی این دومین حرکت اعلامی مدیرعامل بنیاد رودکی در جستجوی نقب زدن به سیاست و راهی پیدا کردن برای جاکردن خویش در دل مدیران و اهالی قدرت است آن هم از طریق فضای هنری قرار گرفته در اختیار ایشان برای مقاصد غیر هنری.

در خبرهای هفته گذشته آمده بود که آیین رونمایی از نماهنگ «بی تابسی بلقیس» سه شنبه اول مهر در تالار رودکی با حضور عوامل این پروژه برگزار شد. این قطعه تصویری به سفارش بنیاد رودکی و برای همدردی با ملت لبنان به آهنگسازی فردین خلعتبری، آواز حمیدرضا نوربخش و ترانه اهورا ایمان است که با اجرای ارکستر ملی ایران به رهبری «اندره الحاج»، رهبر ارکستر لبنانی، در تالار وحدت ضبط شده است. مهدی افضل مدیرعامل بنیاد فرهنگی هنری رودکی نیز در بخش دیگری از مراسم گفت: «بعدا از اتفاقی که در کشور لبنان افتاد به فکر افتادیم که دستگاه های سیاسی به واسطه نوع روابط صمیمانه ای که با لبنان داریم در این کار فرهنگی با ما همکاری داشته و ما بتوانیم با زبان هنر این همدردی را اعلام کنیم. به هر حال ما با کشور و مردم لبنان رابطه صمیمانه ای داریم و همین اصل مبنا شد تا این کار فرهنگی آغاز شود. در ابتدا و بعد از رایزنی های لازم با فردین خلعتبری وارد مذاکره شدیم و او به همراه حمیدرضا نوربخش و رضا موسوی صمیمانه مشارکت خود را برای حضور در این کار اعلام کردند.»

این خبر در اغلب خبرگزاری های همسویادیدگاه های مدیرعامل بنیاد رودکی منتشر شد و به خوبی نشان دهنده وضعیت بغرنجی است

سطح رئیس دولت هم نتوانست آب از جوی رفته را برگرداند. نگاه پروژه ای در مدیریت و بهره کشی از ارکسترها آنچنان ریشه دوانده بود که ارکستر سمفونیک تهران نتوانست به علت نگاه کلسب کارانه به همکاری با دولت دهم نداشت و از آن کناره گیری کرد همچنین پس از آن فاجعه که برای ارکستر سمفونیک در اتریش پیش آمد و تماشاچیان به هو کردن ارکستر پرداختند عملاً ارکسترها به محاق تعطیلی رفتند و در سال ۹۱ رسماً اعلام شد که مدیران دولتی در صدد ایجاد موسسه ای برای واگذاری ارکسترها هستند که اساس تفکر و ذهن این موسسه و مدیران دولتی مبتنی بر مدل پروژه ای و موقت بود که دالت بر حاکم شدن نگاه کوتاه مدت تجاری با اهداف غیر هنری داشت. هر چند این موسسه پیش از شروع فعالیت منحل شد و ارکستر همچنان تعطیل ماندند تا آنجا که شعار انتخاباتی رئیس جمهور در سال ۹۲ شدند و پس از دو سال از به دست گرفتن قدرت سیاسی توسط حسن روحانی، ارکسترها احیا شدند اما حتی این شعار انتخاباتی و حمایت کلامی در

تهران ارکسترهایی با قدمت بالا و دارای سیستم اداری استخدامی بودند که فعالیت سالانه و منسجمی داشتند اما بعد از وقایع سال ۸۸ و اوضاع دولت دهم و پس از آنکه رهبر ارکستر ملی علاقه ای به همکاری با دولت دهم نداشت و از آن کناره گیری کرد همچنین پس از آن فاجعه که برای ارکستر سمفونیک در اتریش پیش آمد و تماشاچیان به هو کردن ارکستر پرداختند عملاً ارکسترها به محاق تعطیلی رفتند و در سال ۹۱ رسماً اعلام شد که مدیران دولتی در صدد ایجاد موسسه ای برای واگذاری ارکسترها هستند که اساس تفکر و ذهن این موسسه و مدیران دولتی مبتنی بر مدل پروژه ای و موقت بود که دالت بر حاکم شدن نگاه کوتاه مدت تجاری با اهداف غیر هنری داشت. هر چند این موسسه پیش از شروع فعالیت منحل شد و ارکستر همچنان تعطیل ماندند تا آنجا که شعار انتخاباتی رئیس جمهور در سال ۹۲ شدند و پس از دو سال از به دست گرفتن قدرت سیاسی توسط حسن روحانی، ارکسترها احیا شدند اما حتی این شعار انتخاباتی و حمایت کلامی در

می گذرد و رهبر ارکستر برنامه مدون هفتگی و ماهانه و سالانه ای در این مدت نداشته و عملاً تعطیل محسوب می شده است حالا چشمان به یک برنامه مناسبتی ضبط شده برای همدردی با مردم لبنان روشن می شود. در تمام دنیا ارکسترها در دو دسته بندی به لحاظ ساختار و مدیریت و برنامه ریزی می گنجند: دسته اول ارکسترهایی که به صورت یک نهاد منسجم مادام العمر فعالیت دارند و دارای نیروهای استخدام شده، مدیریت دراز مدت و هدف دار هستند و دسته دوم ارکسترهایی که تا همدت و موقت که نیروها را به ازای هر اجرا دور هم جمع کرده و اجرا را به انجام می رسانند و پس از آن تا یک سفارش دیگر فعالیت ندارند. که دسته دوم در خارج از سازمان ها و نهادهای اغلب به صورت شخصی صورت می گیرد و دسته اول اغلب دارای سازمان استخوانی و نظام اداری مالی منسجمی هستند که حیات دراز مدت آنها را تأمین می کند. در کشور ما نیز تا پیش از دولت دهم منظور از ارکسترهای ملی و سمفونیک

بینا یاری

ساختن رویدادها و مناسبت ها برای اجرایی با تعابیر غیر هنری و مقاصد غیر موسیقایی در سطح ارکستر ملی اولین بار نیست که اتفاق افتاده بلکه در یک دهه گذشته که مدیریت ارکسترها دستخوش تغییر و تحولات نگاه مدیریتی، از مدل ساختارمند و دارای برنامه ریزی دراز مدت به یک مدل بی ساختار و دیبازده مالی با فرمت ارکسترهای موقت و پروژه ای تبدیل شده است کم نبوده از این اجراها که در نبود آن سازمان دهی، همیشه امکان برگزاری آن وجود داشته دارد. چرا که در نبود ساماندهی صحیح به منظور بهره برداری هنری در جهت ارتقای سلیقه و رشد موسیقی و در نبود مدیریت کارآمد و واقف به امور ارکسترداری عملاً هر ارکستر معلق و نیمه تعطیلی می تواند به ارکسترهای پروژه ای و موقت تبدیل شود و این گونه است که پس از یکسال و هشت ماه که از تعطیلی ارکستر ملی

دنگ و دونگ

انتخابات کانون های خانه موسیقی امسال هم با تأخیر برگزار می شود

رویدادی تکرار شونده و بی تأثیر در بهبود وضعیت موزیسین ها

می رسد در هر دوره در تاریخ مشخصی صورت نمی پذیرد و گویی گذر چهار سال در محاسبات خانه موسیقی با آنچه در گذر تقویم چهار سال محسوب نمی شود یکسان نیست، چرا که اگر به استاندارد دوره پیشین تاریخ ها را ملاک عمل قرار دهیم اکنون این چهار سال سپری شده است و چند ماهی نیز از آن می گذرد و عملاً با تأخیر و اهمال این مهم در حال انجام است. شاید امسال بیماری کرونا مانع از انجام اجتماعات شده باشد اما همان گونه که مشاهده کردیم حتی انتخابات میان دوره ای مجلس برگزار شد در حالی که اساساً در هر انتخابات خانه موسیقی تعداد شرکت کنندگان اندک اند و اصلاً قابل قیاس با اندازه های انتخابات ملی چون مجلس در میزان شرکت کنندگان نیستند. از این رو تأخیر در برگزاری انتخابات خانه موسیقی چه توجیهی می تواند داشته باشد؟ ضمن آنکه تأخیرهای برگزاری در هر دوره عملاً چه مدت زمانی به طول عمر هر هیات مدیره اضافه کرده است؟ اگر مطابق تاریخ برگزاری مجمع عمومی و انتخاب هیات مدیره جدید خانه موسیقی آنچه در چهار سال گذشته انجام شده بود (بدون

می رسد در هر دوره در تاریخ مشخصی صورت نمی پذیرد و گویی گذر چهار سال در محاسبات خانه موسیقی با آنچه در گذر تقویم چهار سال محسوب نمی شود یکسان نیست، چرا که اگر به استاندارد دوره پیشین تاریخ ها را ملاک عمل قرار دهیم اکنون این چهار سال سپری شده است و چند ماهی نیز از آن می گذرد و عملاً با تأخیر و اهمال این مهم در حال انجام است. شاید امسال بیماری کرونا مانع از انجام اجتماعات شده باشد اما همان گونه که مشاهده کردیم حتی انتخابات میان دوره ای مجلس برگزار شد در حالی که اساساً در هر انتخابات خانه موسیقی تعداد شرکت کنندگان اندک اند و اصلاً قابل قیاس با اندازه های انتخابات ملی چون مجلس در میزان شرکت کنندگان نیستند. از این رو تأخیر در برگزاری انتخابات خانه موسیقی چه توجیهی می تواند داشته باشد؟ ضمن آنکه تأخیرهای برگزاری در هر دوره عملاً چه مدت زمانی به طول عمر هر هیات مدیره اضافه کرده است؟ اگر مطابق تاریخ برگزاری مجمع عمومی و انتخاب هیات مدیره جدید خانه موسیقی آنچه در چهار سال گذشته انجام شده بود (بدون

لیلا موسی زاده

زادیک به دو هفته دیگر انتخابات کانون های خانه موسیقی آغاز خواهد شد و مطابق جدول زمان بندی انجام انتخابات هر کانون از کانون های ده گانه آن این روال تا اوایل آذر ماه به درازا خواهد کشید. چنانچه انتخابات هر کانون به حد نصاب نرسد زمان جدیدی برای برگزاری انتخابات آن اعلام خواهد شد و چنانچه از سوابق قبلی خانه موسیقی که در دست است قابل استخراج است تقریباً انتخابات کانون های آن چیزی حدود دو ماه به طول خواهد انجامید. و پس از اینکه اعضای هر کانون مشخص شدند برای انتخابات اعضای هیات مدیره اقدام خواهد شد. چرا که با مشخص شدن اعضای هیات مدیره کانون های خانه موسیقی، مجمع عمومی نمایندگان کانون ها برگزار می شود و با رأی اعضا مجمع، هیات مدیره جدید خانه موسیقی مشخص می شود. چهار سال پیش انتخابات کانون ها از فروردین ماه آغاز و تا خرداد ماه به دراز کشید. و در اواخر تیر ماه سال ۹۵ نیز هیات مدیره جدید تعیین و منصوب شد. روالی که به نظر

باشد؟ آن هم با توجه به اینکه خانه موسیقی حتی نمی تواند بر مقررات اساسنامه ای خود صد در صد پایبند باشد و عملاً با به تعویق انداختن انتخابات هر دوره اندکی بر طول زمامداری می افزاید. آیا حق نمی دهید که موزیسین ها نسبت به این تأخیر به دیده تردید بنگرند و آن را تمایل بیش از اندازه این خانه برای طول عمر بیشتر و عدم تمایل به واگذاری آن به دیگران تعبیر کنند؟ راستی در این بیست و اندی سال

عمر خانه موسیقی چرا تمرین دموکراسی در حد و اندازه رعایت زمان انتخابات این خانه هم ملاحظه نشده است؟ این امر نشان دهنده کدام مدیریت کارآمد و صحیح است؟ پیوهه نیست که در تمام این سال ها همواره بر منتقدان و معترضان خانه موسیقی افزوده شده است و امسال نیز به خاطر شیوع بیماری کرونا مشخص شد چرا بسیاری معتقدند بدو نبود آن برای موزیسین ها توفیری ندارد.